

Arrest

nr. 121 709 van 27 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 4 september 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 augustus 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-M. CHRISTOFFELS en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 februari 2013 diende verzoekster een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart, dit in functie van haar Belgische echtgenoot.

1.2. Op 5 augustus 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissingen werden verzoekster betekend op 12 augustus 2013.

De thans bestreden bijlage 20 is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13/02/2013 werd ingediend door:

Naam: N. Voorna(a)m(en): E.A. Nationaliteit: Kenya (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

(...)

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actiefwerk zoekt.

Gezien de Belgische onderdaan een werkloosheidsuitkering krijgt en niet bewijst dat hij actief op zoek is naar werk, voldoet betrokkene niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene en het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis Art 7, §1, 2° legaal verblijf in België verstreken".

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Onder het kopje "Eerste middel" betoogt verzoekster na de weergave van de bestreden bijlage 20 als volgt:

"Verzoekster meent het volgende middel te kunnen aanbrengen tegen de motivatie van de bestreden beslissing:

Schending van de ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR: materiële motiveringsplicht, zorgvuldigheidsbeginsel en vertrouwensbeginsel.

Doordat de bestreden beslissing de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie van verzoekster weigert door zich niet op alle feitelijke gegevens van het dossier te baseren. De overheid is van oordeel dat verzoekster niet bewijst dat haar echtgenoot (de persoon die zij in België wil vervoegen) over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt

De bestreden beslissing verwijst naar artikel 40ter van de wet van 15.12.1980, 3°, waarin staat dat de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen worden en dat de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen wordt voor zover de betrokken echtgenoot kan bewijzen dat hij actief naar werk zoekt.

Terwijl mijnheer [L.J.] nog steeds tewerkgesteld is bij de firma NITTO EUROPE NV, sedert 26.04.1984 met een contract van onbepaalde duur. (zie stuk 2) Mijnheer [L.J.] is enkel tijdelijk ongeschikt verklaard om zijn huidige functie uit te oefenen. Het is onmogelijk voor mijnheer [L.J.] om momenteel actief op zoek te gaan naar een andere job, gezien hij nog steeds tewerkgesteld is door de firma NITTO EUROPE NV. Zodra zijn medische ongeschiktheid opgeheven is, of zodra er een andere functie beschikbaar is voor mijnheer [L.] waarvoor hij niet tijdelijk ongeschikt is, zal hij deze mogen uitoefenen.

Dat de overheid de nodige inspanningen moet doen om voldoende informatie te verzamelen alvorens een beslissing te nemen. Indien het dossier zodanig summier is, dient de overheid bijkomende informatie op te vragen bij verzoekster zelf of bij zijn eigen overheidsinstanties.

Dat de overheid bij het nemen van een beslissing zorgvuldig tewerk moet gaan door eerst te onderzoeken, controleren en dan pas een besluit te nemen. Dat verzoekster er bovendien op mocht vertrouwen dat de overheid zorgvuldig tewerk zou gaan. De overheid heeft geen grondige contrôle gedaan.

De overheid is bij de beoordeling niet uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens waardoor er dus geen correcte beoordeling kon gebeuren en zij derhalve onredelijk tot haar besluit is gekomen.

Hieruit volgt dat er een schending is van de materiële motiveringsplicht.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te staven op correcte feitenbevinding. Bij het nemen van een beslissing met de overheid zich steunen op alle gegevens van het dossier. Het bestuur heeft onder

andere geen rekening gehouden met het feit dat de persoon die verzoekster wil vervoegen, nog steeds tewerkgesteld is, maar door een ongeschiktheid door medische overmacht tijdelijk een uitkering ontvangt. Zolang mijnheer [L.] nog tewerkgesteld is, kan hij niet solliciteren voor een andere job. Tot slot is verzoekster van mening dat er sprake is van een schending van het vertrouwensbeginsel aangezien het beginsel kan worden omschreven als één van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid”.

2.2. Gelet op bovenstaand betoog gaat de Raad ervan uit dat verzoekster de schending opwerpt van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het vertrouwensbeginsel houdt in dat door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021).

2.3. Verzoekster is een in artikel 40 bis, §2, 1° bedoeld familielid. Artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat specifieke bepalingen voorziet voor echtgenoten van Belgische onderdanen, luidt als volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;*
- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.*

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.*

Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt;

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.*

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° bedoelde personen, dienen beide echtgenoten of partners ouder te zijn dan eenentwintig jaar.

Onder de voorwaarden vermeld in artikel 42ter en artikel 42quater kan voor het familielid van een Belg eveneens een einde worden gesteld aan het verblijf wanneer niet meer is voldaan aan de in het tweede lid vastgestelde voorwaarden.”

2.4. De echtgenoot van verzoekster moet derhalve over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikken. Uit artikel 40ter van de Vreemdelingenwet blijkt uitdrukkelijk dat de werkloosheidsuitkering in dit verband enkel in aanmerking kan genomen worden voor zover de echtgenoot van de persoon die om een verklaring van inschrijving verzocht kan bewijzen dat hij actief werk zoekt. De bijlage 20 stelt vast dat deze bewijzen niet voorliggen zodat geen rekening kan worden gehouden met de werkloosheidsuitkering die verzoeksters echtgenoot ontvangt.

2.5. Kernpunt van verzoeksters betoog is dat verwerende partij er geen rekening mee houdt dat haar echtgenoot tijdelijk medisch ongeschikt werd verklaard om zijn huidige functie uit te oefenen en derhalve niet op zoek kan gaan naar ander werk. Zij is van oordeel dat verwerende partij de nodige inspanningen had moeten doen om voldoende informatie te verzamelen alvorens een beslissing te treffen.

2.6. Verzoekster ontkent de vaststelling niet in de bestreden bijlage 20 dat haar echtgenoot een werkloosheidsuitkering geniet. Dit wordt ook bevestigd door stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift. Zij toont op geen enkele wijze aan dat haar echtgenoot tijdelijk medisch ongeschikt is. Zelfs al kan verzoekers echtgenoot een werkloosheidsuitkering genieten terwijl hij medisch ongeschikt is, dan kwam het verzoekster toe verwerende partij daarvan op de hoogte te brengen zodat deze daar desgevallend rekening mee kon houden. De zorgvuldigheidsplicht voor de overheid, waarop verzoekster zich beroept, rust ook op haar (cf. RvS 28 april 2008, nr. 182.450) en zij heeft hieraan niet voldaan. Het blijkt niet en verzoekster maakt ook niet aannemelijk dat zij niet in de mogelijkheid was om de nodige stukken bij te brengen inzake de medische ongeschiktheid van haar echtgenoot, noch dat zij niet moest weten dat zij die stukken moest bijbrengen in het kader van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag. Verzoekster toont ten slotte niet aan op grond waarvan zij de verwachting koesterde dat verwerende partij haar daaromtrent zelf zou bevragen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA